

Технологія виробництва молока за окупації була порушена

Володимир Михайловський

власник Краснопільського ММК (Сумська обл.)

Орки пішли, та наша громада і зараз перебуває під обстрілами. Ми готуємося до жнив, заготівлі кормів, але загроза того, що окупанти спробують спалити врожай існує. Та сподіваємося, що кукурудзу на силос зберемо.

Хоча сінаж цього року не заготовили через те, що до нас не доїхав комбайн через відсутність пального.

...З другого дня війни практично місяць були перебої з водою та зерном: орки зайняли наш свинокомплекс в іншому селі, де наші склади із зерном, неможливо було підвезти його на молочну ферму. Через це була дещо порушена технологія виробництва молока. Але це все відновиться.

Працівники виходили годувати й доїти корів, незважаючи на постійне пересування російської техніки. Місяць ферма роздавала мешканцям навколишніх сіл молоко.

Та ми зазнали втрат по коровам: із 350 дійних корів залишилося 200.

Закупівельні ціни молочних заводів не витримують жодної критики, тому, переконаний, що без власної переробки навряд чи зможемо вижити. І без закордонних донорів навряд чи це буде під силу, тому зараз співпрацюємо з Дорадчою службою з цього питання.

Розглядаємо варіанти перероблення молока на сир або масло. Потрібен якийсь мініцех.

Тваринники, а особливо молочні ферми сьогодні не мають достатньо землі для розширення виробництва. Державні програми, які діяли до воєнного стану, допомагали, але допомагали виживати, а не розвиватися. Так, ми обходимося без пасовищ – годуємо монокормом, але земля потрібна для розширення.

Я пропонував і міністру, і прем'єру утворити Фонд землі для виробників молока – за рахунок земель запасу, тих, що сьогодні не використовуються (пасовищ, сіножатей). На жаль, це питання так і не просунулося.

Ми просимо надати невитребувані паї на потреби молочарства, але земля відходить до агрохолдингів. Та без розуміння місцевою владою, що землю потрібно надавати молочарям для розвитку, нічого не буде.

[Джерело](#)